

[Rasmussen (Gylling).]

saa inden for denne Organisation er opmærksom paa, at større Hurtighed i Bavernes Drift er paakrævet. Man er ogsaa allerede i stort Omfang gaaet bort fra den hidtidige Driftsform med Diesellokomotiver og Dieselvogne over til Skinnebussler; de Steder, hvor disse anvendes, sker det endnu forsøgsvis, men det sker dog paa adskillige Banestrækninger, hvor det viser sig, at det er en stor Fordel at gaa over til denne Driftsform. Det er ikke dette specielle Forhold, vi skal beskæftige os med her; men jeg vil dog alligevel gøre opmærksom paa, at det kan komme til at forme sig saadan ogsaa i Fremtiden, at vi er meget stærkt interesseret i at bevare i hvert Fald store Dele af Privatbanenettet. Under Krigen var Privatbanerne lokalt næsten det eneste Transportmiddel og var til umaadelig Nytte under de Forhold, vi da gennemlevede.

Om Enkeltheder i Forslaget, om Beløbs Størrelse og Fordeling skal jeg ikke komme med mange Bemærkninger, men kun fremhæve som min bestemte Opfattelse, at det Beløb, Staten her tilbyder, er for lille. Det maa være saadan, at Kommunerne slipper noget billigere, end Forslaget tager Sigte paa. Jeg tænker ogsaa paa det Forhold, at der mange Steder ligger Kommuner ret nær inde paa Baneanlægget, men alligevel uden for, saadan at de har overordentlig Nytte af vedkommende Banelinie, men er fri for at yde noget som helst Tilskud til Driften. Ogsaa af den Grund er det af Betydning at overveje, om ikke den her foreslaaede Fordelingsform kunde ændres noget, saadan at Kommunerne Tilskud blev noget mindre og Statens noget større.

Ifølge § 4 skal der nedsættes et Udvalg bestaaende af en Repræsentant for hvert af de i Folketingets Finansudvalg repræsenterede Partier foruden bl. a. ogsaa Formanden for Privatbanernes Fællesrepræsentation samt Direktøren for Tilsynet med Privatbanerne. Jeg vil gerne støtte det ærede Medlem Hr. Juuls Henstilling om, at der ogsaa kom en Repræsentant for Kommunerne i dette Udvalg; jeg finder det ganske naturligt, naar Kommunerne skal yde Støtte til Banerne, at de saa ogsaa faar en Repræsentation i dette Udvalg. Nu ved jeg ikke, om det kan lade sig gøre, som det blev antydet, med en Repræsentant for de forskellige Kategorier af Kommuner, altsaa Landkommuner, Bykommuner og saa videre, det vil vel nok blive for stor en Histo-

rie, det kunde maaske ogsaa forenkles; det afgørende er blot, at der bliver Mulighed for Kommunernes Medvirkning ved Gennemførelse af de Opgaver, der paahviler dette Udvalg.

Jeg kan med disse Bemærkninger udtrykke mit Partis Velvilje over for Forslaget og tilsige vor Støtte til dets Gennemførelse saa hurtigt som muligt.

Tholstrup:

Retsforbundet kan ikke medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.

Da disse Baner blev oprettet, havde man ikke bedre Løsning af Transportproblemet, og da var de berettigede og kunde som Regel ogsaa klare sig økonomisk. Det er Konkurrencen fra mere moderne Transportmidler, som generer Økonomien. Billig Transport var dengang anerkendt som livsvigtig, det er desværre ikke længere Tilfældet. Nu lægger man moderne Trafikmidler alle Hindringer i Vejen. Naar en Mand vil konkurrere med Statsbanerne og kommunale saakaldte Privatbaner, skal han søge om Koncession paa Ruten, og den skal han søge hos amtskommunale Raads Medlemmer, som samtidig sidder i Bestyrelsen for Privatbanerne. Det vil altsaa sige, at de samme Mennesker, som bestemmer Bavernes Ve og Vel, ogsaa bestemmer, i hvor høj Grad Konkurrence skal have Lov til at komme ind, og det vil sige, at disse Privatbaner eller amtskommunale Baner i Forvejen nyder et Privilegium i Modsætning til Vognmændene, som maa betale høje Afgifter om Aaret for at køre med deres Vogne og dertil i enkelte Tilfælde Tusinder af Kroner i Benzinafgift pr. Vogn. Vi fra vor Side ønsker Ligestilling i Konkurrencen, saaledes at de Transportmidler, der klarer sig bedst, faar Lov at bestaa, og de Transportmidler, som er blevet umoderne og ikke længere er berettigede, ganske simpelt afskaffes.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens Bemærkninger om Moderniseringen vil jeg sige, at den rette Modernisering ved Nedlægnings af visse Stationer og saa videre netop hindres ved, at det er Staten, der skal sætte Penge i Foretagendet; saa vil de Folk, der bor ved de Stationer, der burde nedlægges, med større Kraft kunne kræve Stationens opretholdt. Hvor det derimod er helt privatkapitalistiske Foretagender, der driver Banen, er det dem, der bestemmer, hvor de vil lægge Stationerne: paa de Steder,